
Eivind Berge

MINNEORD

TORGEIR BRUUN WYLLER

IRENE GRUNDVOLD

SIGRUN HALVORSEN

SVERRE ERIK KJELDSSEN

ELLISIV BØGEBERG MATHIESEN

OLE MORTEN RØNNING

PER MORTEN SANDSET

Professor og overlege Eivind Berge døde av kreft 6. februar, 55 år gammel. Tilbake står hans kone Hilde, hans tre barn Sindre, Trude og Sivert, hans foreldre Edel og Kjell, og alle vi som var hans venner og kolleger.

Eivind fullførte legestudiet i Oslo i 1990 og kom tidlig i gang med forskning. Hjerneslag ble hans viktigste forskningsfelt, spesielt hvordan legemidler kan brukes mest mulig rasjonelt for å forebygge og behandle slag. Hans doktorgrad fra 2001 omhandlet antitrombotisk behandling som profylakse av tidlige residiv etter kardioemboliske hjerneinfarkter. På den tiden var det stor

usikkerhet om hvordan sekundærprofylaksen hos denne pasientgruppen skulle utformes, og Eivinds forskning ga avklaring. Senere igangsatte han og ledet en rekke store og betydningsfulle forskningsprosjekter, blant annet av blodtrykksbehandling i tidlig fase etter hjerneslag, trombolyse ved ulike typer iskemiske slag og av trombektomi. Han viste stor entusiasme for å utforme studier som kunne gi et sikrere grunnlag for god behandling. Typisk omhandlet et av hans siste prosjekter, som han selv ikke rakk å fullføre, det dilemmaet som oppstår når det hos én og samme pasient både er risiko for trombose (med god grunn til å gi et antitrombotisk legemiddel) og samtidig risiko for blødning (med god grunn til å unngå de samme legemidlene). Klinikere over hele verden står stadig i denne valgsituasjonen, og Eivinds forskning vil bidra til at de får et sikrere grunnlag for sin behandling.

Eivind hadde et svært stort kontaktnett både i Norge og internasjonalt, og nøt stor respekt for sin genuine faglighet og kompetanse. Det er betegnende for hans brede engasjement at han ble professor ved Universitetet i Tromsø samtidig som han holdt i gang sin omfattende forskning i Oslo.

Parallelt med forskningen spesialiserte han seg i kardiologi og ble overlege ved Hjertemedisinsk avdeling, Oslo universitetssykehus, Ullevål. Han jobbet nesten hele sitt yrkesaktive liv som kliniker, samtidig som han drev sin omfattende forskning. Mange har latt seg imponere av hvor omsorgsfullt og grundig han behandlet sine mange pasienter, og hvor hjelpsom han var overfor sine kollegaer og personale.

Eivind valgte å ikke la seg begrense av sykdommen, men stod til det siste på for sine kolleger og sin nære og kjære familie. Bare få dager før sin død sendte han tydelige og hjelpende e-poster til stipendiater og samarbeidspartnere. Han levde i en trygg kristen overbevisning om at døden ikke er et endelig punktum. Vi lyser fred over hans gode minne.

Publisert: 30. mars 2020. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.20.0132
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 6. februar 2026.